

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év április hó 1. és 6. napján** megtartott nyilvános, folytatólagos fellebbezési tárgyaláson meghozta és **2010. év április hó 15. napján kihirdette** a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette miatt **az I. r. vádlott és társai** ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 9.B.1044/2005/357. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg.**

Az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű és a VI. rendű vádlottak cselekményét egységesen

522 rb. társtettesként - amelyből 107 rb. folytatólagosan elkövetett -

[**76 rb.** a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés a/ és c/ pontja és a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő,

346 rb. a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző, (2) bekezdés a/, c/ pontja és az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő,

100 rb. a Btk. 318. § (1) bekezdésébe ütköző, (2) bekezdés a/, c/ pontja és a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő]

csalás büntetteként **minősíti.**

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott főbüntetés tartamát 4 (négy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre **súlyosítja**, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mértékét 4 (négy) évre **mérsékli.**

A II. rendű vádlott közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét 5 (öt) évre **enyhíti.**

A IV. rendű vádlott közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét 3 (három) évre **enyhíti.**

Az V. rendű vádlottal szemben kiszabott főbüntetés tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét 5 (öt) évre **enyhíti.**

A VI. rendű vádlottal szemben kiszabott főbüntetés tartamát 3 (három) évre, közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét 3 (három) évre **enyhíti.**

Megállapítja, hogy a IV. rendű vádlott a börtönbüntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A sértett magánfelek által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű és VI. rendű vádlottakkal szemben **helybenhagyja**.

Megállapítja, hogy a II. rendű vádlott anyja neve helyesen **XY**, a IV. rendű vádlott neve ..., lakcíme ... szám.

A másodfokú eljárás során **499.579,-** (négy száz kilencvenkilencezer-öt száz hetvenkilenc) forint bűnügyi költség merült fel, amelyből **345.079,-** (három száz negyvenötezer-hetvenkilenc) **forintot az I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű és VI. rendű vádlott egyetemlegesen**, ezt meghaladóan a **IV. rendű vádlott 96.000,-** (kilencvenhatezer) forintot, az **V. rendű vádlott 52.500,-** (ötvenkettőezer-öt száz), a **VI. rendű vádlott 6.000,-** forintot külön-külön **kötelesek az államnak megfizetni**.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év május hó 25. napján kelt 9.B.1044/2005/357. számú ítéletében **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r. és VI.r. vádlott bűnösségét**

- 77. rb., a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a/ és c/ pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett csalás bűntettében;
- 345 rb., a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a/ és c/ pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett csalás bűntettében; és
- 101 rb., a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a/ és c/ pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő,

társtettesként elkövetett csalás bűntettében állapította meg.

Ezért az **I.r. vádlottat** 3 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra,

a II.r. vádlottat 4 év 6 hónap fogházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra,

a III.r. vádlottat 6 év börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra, továbbá 2.000.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

a IV.r. vádlottat 3 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra,

az V.r. vádlottat 5 év 6 hónap börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra, továbbá 500.000 Ft pénzmellékbüntetésre és

a VI.r. vádlottat 5 év börtönbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra, továbbá 1.000.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

Megállapította, hogy pénzmellékbüntetést mindhárom érintett vádlott esetében - meg nem fizetése esetén - 10.000 forintonként egy nap szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Ellenben az **I.r., a II.r., a III.r., a IV.r., az V.r. és a VI.r. vádlottat az ellene**

- 6. rb., a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a/ és c/ pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett csalás büntette,
- 27 rb., a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a/ és c/ pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett csalás büntette és
- 4 rb., a Btk. 318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a/ és c/ pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett csalás büntette miatt

emelt vád alól felmentette.

A II.r. vádlottal szemben a Btk.289.§ (1) bekezdésének a/ és b/ pontjába ütköző számvitel rendje megsértésének vétsége miatt **indult büntetőeljárást megszüntette.**

Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkezett a III.r. vádlott esetében a kiadatási letartóztatásban, előzetes letartóztatásban és házi őrizetben töltött időnek a börtönbüntetésbe beszámításáról, a lefoglalt bűnjelek kiadásáról, illetve az iratok közötti kezeléséről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú bíróság ítélete a VII.r., a VIII.r. és a IX.r. vádlottal szemben a kihirdetésekor jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Bíróság ítélete ellen az elsőfokú tárgyaláson eljáró ügyész - 3 napi gondolkodási idő fenntartása után - az I.r., a II.r., a III.r., a IV.r., az V.r. és a VI.r. vádlott terhére hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

Az I.r. vádlott védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, a II.r. vádlott és védője felmentésért, a III.r. vádlott védője felmentésért, valamint a büntetés enyhítése érdekében, a IV.r. vádlott és védője felmentésért, az V.r. vádlott és védője felmentésért, illetve enyhítésért, a VI.r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében terjesztett elő perorvoslatot.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.500/2009/1-I. számú átiratában a büntetés kiszabását sérelmező terhes ügyészi fellebbezést mind a hat vádlottal szemben fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást döntően a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a megállapított tényállás megalapozott a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére vont következtetés, és a felmentő rendelkezések továbbá a cselekmények jogi minősítése törvényes. A büntetés kiszabása körében további súlyosító körülményként indítványozta figyelembe venni a cselekmények kiemelkedő tárgyi súlyát meghatározó 1,5 milliárd forint károkozást, enyhítő tényezőként a III.r. és az IV.r. vádlott kiskorú gyermekes családi állapotát. A cselekmények tárgyi súlyával arányos hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabására tett indítványt.

A védők egységesen a bejelentett fellebbezéseket módosított tartalommal, abszolút eljárási szabálysértésekre alapítottn az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a Fővárosi Bíróság új eljárásra utasítását indítványozták, fenntartva azonban az eredeti perorvoslatot is.

Az I. r. vádlott védője kifejtette, hogy a Fővárosi Bíróság a bizonyítási eljárás során több irányú eljárási szabálysértést követett el, amelyek döntően abszolút szabályszegések, így az a tény, hogy a VI.r. vádlott védője 2008. év április 28. napjától helyettesként, majd 2008. év szeptember hó 10. napjától kirendeléssel a VI.r. vádlott védelme mellett ellátta az I.r. vádlott védelmét is, holott a két vádlott között érdekellentét állt fenn, továbbá a 2008. év június hó 2. napján tartott tárgyaláson a II.r. vádlott védelmében is eljár. Az I. r., II.r. és a VI.r. vádlottak között fennálló érdekellentétet igazolja a VI.r. vádlott nyomozati vallomása, amelyben felrója két vádlott társának, hogy nem tájékoztatták őt megfelelően a x utcai beruházásról és ellehetetlenítették a marketingigazgatói munkáját is, valamint kérésére nem hívtak össze közgyűlést.

A védő annak a véleményének is hangot adott, hogy az első fokú bíróság megsértette a Be. 529.§ (2) bekezdésében foglalt rendelkezést, mert 2009. év február hó 25. napján bocsátott ki elfogatóparancsot, és ehhez képest be nem várva a kötelező 60 napos határidőt, az I.r. vádlott távollétében 2009. év április hó 22. napján tárgyalást tartott.

Sérelmezte, hogy iratellenesen hivatkozott az első fokú bíróság arra, miszerint vádlottak meg nem jelenése miatt nem hallgatta meg tanúként a szövetkezet felszámolójának képviselőjét. Az iratokból megállapítható, hogy a 2008. év október hó 20. napjára kitűzött tárgyalás az egyik ülnök meg nem jelenése miatt hiúsult meg, a későbbiekben pedig a Fővárosi Bíróság elutasította a felszámoló meghallgatására irányuló védői bizonyítási indítványokat.

Iratellenesnek jelölte meg annak ténybeli rögzítését, hogy az I.r. vádlott először a bírósági szakban tett vallomásában nevezte meg 1. számú személy, holott a nyomozás során a felismertetéskor 1. számú személyt fényképről azonosította.

A kifejtettek alapján az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az új eljárásban más tanács kijelölését indítványozta.

A II. r. vádlott védője fellebbezésének írásos indokolásában - az I. r. vádlott védőjével azonos érvekkel - vitatta a 2009. év április hó 22. napján tartott tárgyalás törvényességét, az I. és III. r. vádlottal szemben a 60 napos határidő és a távollévő terhelttel szemben folytatott eljárás szabályainak megsértésével kapcsolatban kiegészítve azzal, hogy a felvett bizonyítás miatt az eljárási szabályszegés kihat valamennyi vádlottra, mivel a 2009. év április hó 22. napján a tárgyalást előlről kellett volna kezdeni, mert ezen a napon a 6 hónap eltelt volna.

A II. r. vádlott védőjének álláspontja szerint a szóbeliség és a közvetlenség elvének maradéktalan érvényesülése megkövetelte volna, hogy az első fokú bíróság a sértettek közül néhányat meghallgasson. Ennek elmaradása megfosztotta a védőket és a vádlottakat attól, hogy a sértetteknek kérdéseket tehessenek fel, illetve nem tisztázott a csalás bűntette megvalósításának tárgyi előfeltétele az egyenes szándék. A sértettek írásbeli vallomása e körben nem elégséges.

E védő is sérelmezte az I. r. a II. r. és a VI. r. vádlottakat a közöttük fennálló érdekellentét ellenére azonos védő képviseletét.

Megalapozatlannak jelölte a tényállásnak azon megállapítását, hogy a vádlottak a hozamok ígéretével csalási szándékkal jártak el, mert a sértettek üzleti kockázatot vállaltak a pénzük befektetésével az alapszabályban foglaltak szerint.

Végül vitatta a cselekmények jogi minősítését is, mert a célrészjegy befizetésekor a tag által befizetett pénzösszeg a szövetkezet tulajdonába kerül, így a részjegytőke eltüntetése az enyhébben *minősülő saját tőke csorbításaként* értékelhető.

A III. r. vádlott védője fellebbezésének írásos indokolásában abszolút eljárási szabálysértésre hivatkozva az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozta.

Indokai megegyeznek az I. r. és a II. r. vádlott védői által már kifejtettekkel: szintén azonos védő eljárása érdekellentétben álló vádlottak esetén; valamint a Be. 529. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértése 60 nap helyett az elfogatóparancs kiadása után 56 nap múlva tartott tárgyalás, a vádlott távollétében folytatandó eljárást indítványozó ügyészi nyilatkozat beszerzése nélkül, továbbá sérelmezte a felszámoló meghallgatására irányuló védői indítvány elutasítását.

A III. r. vádlott védője hangsúlyozta az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkének megsértését, azaz a védelemhez való jog korlátozását, mert az első fokú bíróság indokolatlanul elutasította további tanúk kihallgatására vonatkozó védői indítványokat.

Végül sérelmezte, hogy a Fővárosi Bíróság a 2009. évi április hó 22. napján tartott tárgyaláson a bizonyítási eljárást ismét megnyitotta, majd a bizonyítás lefolytatása után anélkül kérte fel az ügyészt és a védőket perbeszédeik megtartására, hogy a bizonyítási eljárást ismét befejezetté nyilvánította volna.

A IV. r. vádlott védője csatlakozott az I. r. vádlott védője által kifejtett abszolút eljárási szabálysértés indokaihoz, hangsúlyozva, hogy a távollévő terhelt elleni eljárás szabályainak megsértése olyan súlyú ugyanúgy, mint a vádlottak közötti érdekellentét esetén az azonos védő részvétele az elsőfokú eljárásban, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezi. A IV. r. vádlott csupán március hónapban lépett be a szövetkezetbe, ezért a befektetők tévedésbe ejtése és

tévedésbe tartása a IV. r. vádlott részéről fizikailag is kizárt. Ezzel szemben az ítélet terhére a csalás megállapító tényállást rögzített, ezért az ítélet e vádlott tekintetében megalapozatlan és az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is megsértette.

Az V. r. vádlott védője csatlakozott az abszolút eljárási szabálysértések miatt az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló védői indítványokhoz, kiemelve, hogy V. r. vádlottat közvetlenül e szabályszegések nem érintették.

Álláspontja szerint azonban a tényállás megalapozatlan, mert hiányos, felderítetlen és iratellenes, továbbá több irányú helytelen ténybeli következtetést is tartalmaz. Kifogásolta, hogy nem tisztázta a bíróság 2., 3, 4 személyek és az 1. számú ügyvéd szerepét. Kifogásolta, hogy a bíróság nem adott helyt 1. számú tanúval kapcsolatos bizonyítási indítványnak. A másodfokú eljárásban kihallgatott tanú azonban tisztázta V. és VI. r. vádlott szerepét a szövetkezetben, mivel csak utóbb kapcsolódtak III. r. vádlott kérésére az ügybe, ebből okszerűen következik, hogy e két vádlott nem tudhatott az alapítás körülményeiről és a befizetett alaptőke eredetéről az V. r. vádlott pénzbegyűjtésre, biztonsági szolgáltatás nyújtására vállalkozott legális fizetés fejében, majd 2003. május végén, június elején lemondott tisztségéről. A lemondó nyilatkozata nem található az iratok között utalt a védő feltehetően a ...Rendőrkapitányság irodájába való betöréskor tűnhetett el. Annak a véleményének is hangot adott, hogy 1. számú tanú tisztázta az V. r. vádlott szerepét, „stróman”. Cselekvősége az VII., a VIII. és a IX. r. vádlott helyzetével megegyezik, akiket az elsőfokú bíróság felmentett. Azonos körülmények mellett az V. r. vádlott büntetőjogi felelősségét az elsőfokú bíróság a megalapozott ténymegállapításból helytelen következtetéssel állapította meg. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget, néhány kiragadott tanú vallomását értékelte, amely az indokolási kötelezettség elmulasztását eredményezte. Kérte az V. r. vádlottnak a Btk. 27. §-a szerinti felmentését.

E védő a cselekmény minősítésénél az üzletszerűség megállapíthatóságát is kétségbe vonta, végül a büntetőjogi felelősség megállapítása esetére a kiszabott büntetés enyhítését is kérte.

A VI. r. vádlott védője is az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, megalapozatlanságra hivatkozva, mert a tényállás nincs kellően felderítve, részben hiányos, a megállapított tényállás részben iratellenes, illetve a Fővárosi Bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

Egyetértését fejezte ki védő társai által előadott eljárási szabálysértésekkel kapcsolatban, indokok nélkül utasította el a bíróság a védői bizonyítási indítványokat az 1. számú tanú, 1., 2. számú, 4. számú, 3 és a 5. számú személyek tanúkenti kihallgatására, és a pénzügyi és építész szakértő kirendelésére vonatkozóan.

A védő a megalapozatlanságra hivatkozást azzal indokolta, hogy a VI. r. vádlott nem adott 13 millió Ft-ot a szövetkezet megalapításakor, mert ennyi készpénzzel nem rendelkezett, ezt az állítását igazolja az 1. számú tanú közjegyző előtt tett írásbeli nyilatkozata is. A VI. r. vádlott cége, a 1. számú Bt., szerződést kötött a 1. számú Szövetkezettel reklámügynöki tevékenység elvégzésére, a szövetkezet azonban szerződésszegést követett el, nem fizetett a VI. r. vádlott tevékenységéért, ezért fel is mondta a szerződést, felhívta a szövetkezet elnökét a hiányosságok

megszüntetésére, közgyűlés összehívását kérte és lemondott a felügyelő bizottsági tagságáról. a VI. r. vádlott minden tőle telhetőt megtett a szövetkezet helyes működésének visszaállítása érdekében, így büntetőjogi felelősségét - hasonlóan a jogerősen felmentett VII., VIII. és IX. r. vádlottakhoz - nem lehetett volna megállapítani, ezért a felmentése indokolt.

A védő kiemelte az érdekellentét fennállását, amelyet igazol, hogy I. és V. r. vádlott eltérő vallomást tettek arról, hogy a VI. r. vádlott milyen körülmények között ismerkedett meg a III. r. vádlottal, milyen szerepe volt a VI. r. vádlottnak a szövetkezet működésében, illetve az I. r. vádlott nem számolt be arról, hogy a VI. r. vádlott milyen intézkedéseket javasolt.

A védő kifejtette, hogy az első fokú ítéletben felsorolt bizonyítékok nem alkotnak olyan zárt logikai láncot, amely alapján a VI. r. vádlott bűnössége megállapítható, másrészt az első fokú bíróság a VI. r. vádlott vonatkozásában nem tárta fel a csalás tényállási elemeit, ugyanis a VI. r. vádlott csak a szövetkezettel kötött szerződésben foglaltak szerint látta el a kötelezettségeit.

Az ismeretlen helyen tartózkodó **a III. r. vádlott** a bírósághoz megküldött írásbeli beadványában részletesen kifejtette álláspontját az első fokú ítélettel kapcsolatban. Állítása szerint az első fokú bíróság nem tette számára lehetővé az érdemi védekezést, az általa csatolt számos bizonyítékot pedig egyáltalán nem vette figyelembe. Részletezte a számára sérelmes bizonyítási eljárást, amely szinte szó szerint megegyezett az egységes védői okfejtésekkel. Hiányolta a nyomozás során bevont szakértők meghallgatását, valamennyi sértett kihallgatását, illetve álláspontja szerint szükséges lenne az általa megnevezett „valódi elkövetők” tanúkenti kihallgatása is. Részletesen taglalta az ...-hoz fűződő kapcsolatát, sérelmezte az operatív nyomozás adatai beszerzésének hiányát, amelyek igazolják, hogy a terhére rótt bűncselekményeket nem követte el, ezért felmentését kérte.

A VI. r. vádlott fellebbezésének írásos indokolásában, amely megnevezése szerint írásbeli vallomás, elsősorban felmentését, másodsorban az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Részletesen kifejtette álláspontját, amely szerint az I. r. vádlott kérte fel marketing vezetői munkára, ezen kívül a befolyt pénz kezelésében nem vett részt, a szövetkezet tevékenységéből haszna nem származott. 1. számú tanú - későbbi férje - ajánlotta neki ezt a lehetőséget, és biztosította arról, hogy minden törvényes, valamint abban a tudatban volt, hogy az 1. számú tanú adja neki kölcsön az alapításkor befizetett 13 millió Ft-ot, csak az ítélet kihirdetése után tudta meg, hogy valójában 3. számú személy biztosította számára az alapításkor befizetett összeget. A Felügyelő Bizottsági tagságot csak az 1. számú, a szövetkezett ügyvédje rábeszélésére vállalta el, mert azt állította, hogy a közgyűlés a szövetkezet legfőbb szerve és a döntéseket is e szerv fogja meghozni. A határozatok előkészítésében nem vett részt, illetve nem volt tudomása semmi olyan adatról, amely azt igazolta volna, hogy a szövetkezet beruházásai megvalósíthatatlanok lennének. Hasonlóan a védőkhöz a VI. r. vádlott is részletesen hivatkozott az I. r. vádlott és közte fennálló érdekellentétre.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője perbeszédében az ügyészi fellebbezést és az indítványban foglaltakat teljes egészében fenntartotta. A védők írásbeli beadványaiban megjelölt eljárási szabálysértésekkel kapcsolatban kifejtette, hogy valóban eljárási szabályt sértett a Fővárosi Bíróság akkor, amikor a távollévő az I. r. és a III. r. vádlottal szemben 2009. év február hó 25. napján kibocsátott elfogatóparancs után nem várta meg a 60 nap elteltét, hanem 56 nap után 2009. év április hó 22. napján tartott újabb tárgyalást, előtte beszerezve a szükséges ügyészi indítványt (utalt a másodfokú tárgyaláson ismertetett ügyészi indítványra). Ez a szabályszegés azonban nem abszolút hatályon kívül helyezési ok, tekintettel arra is, hogy az időközben bekövetkezett jogszabályváltozás után ez a határidő a jelenleg hatályos eljárási szabály szerint 15 nap. A vádlottak között fennálló állítólagos érdekellentét látszólagos, vannak ellentétes nyilatkozatok, de miután egyik vádlott sem tett érdemi vallomást a tárgyaláson, ezért valamennyien lemondtak arról a jogukról, hogy részletesen kifejtsek álláspontjukat, így az ellentmondások tartalmi valóságát nem lehetett megítélni. Észlelhető az elsőfokú eljárásban az volt a vádlottak érdeke (éltek a hallgatás jogával), hogy ne legyen ellentmondás köztük, a másodfokú eljárásban pedig az, hogy legyen. A sértettek kihallgatása írásban megtörtént, az elsőfokú bíróság ismertetette a tárgyaláson az írásbeli vallomásokat, így itt nem történt eljárási szabálysértés, és szükségtelen a sértettek ismételt meghallgatása. A másodfokú tárgyaláson kihallgatott 1. számú tanú vallomását elfogadhatatlannak jelölte meg, álláspontja szerint a tanú valótlan nyilatkozatot tett, ezért annak a bizonyítékok közül való kirekesztését indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője szerint az első fokú bíróság valamennyi vádlottnál részletesen felsorolta, hogy milyen bizonyítékok alapján állapítható meg a személyes felelősségük, az első fokú ítélet e körben tett megállapításaival teljes mértékben egyetértett. A VI. r. vádlott esetében a másodfokú tárgyaláson ismertetett okiratok alapján csak az állapítható meg, hogy 2003. év május hó 30. napjáig tanúsított tényállásszerű magatartást, ezután kilépett a szövetkezetből, ezért terhére csak a május 30. napja előtt elkövetett bűncselekmények róhatóak. A cselekmények minősítésével és a jogi indokolással egyetértett. A büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni valamennyi vádlott javára az első fokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett időmúlást és a IV. r. vádlott esetében azt, hogy egy kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik. Indítványozta a fellebbezéssel érintett minden vádlottal szemben a fő- és a mellékbüntetés súlyosítását.

A védők a perbeszédben az írásban részletezett álláspontjukat megismételték, az I. r. vádlott védője részletesen kifejtett érveire hivatkoztak, hangsúlyozva az abszolút eljárási szabálysértések súlyát az indokolási kötelezettség nem kellő részletességgel történő teljesítését. Sérelmezték az 1. számú ügyvéd - az okiratokat szerkesztő - továbbá a szövetkezetet felszámoló kihallgatásának elmaradását, a szövetkezet megalapítását kezdeményező, kitervelő és a törzstőkét biztosító, majd a háttérbe maradó személyek kézre kerítésének és felelősségre vonásának hiányát (3., 2., 5. és a 6. számú személyek).

Egyöntetűen hangsúlyozták a védők, a vádlottak az ügyben „strómanok” voltak, akiket felhasználtak, mint több hasonló ügyekben megtörtént az utóbbi időben. A VI.

r. védő az ügyészi perbeszédében elhangzottakra hivatkozva indítványozta az I/1., I/2., I/6., I/28., I/30., I/51., I/62., I/63. (ezek április 4. előtti elkövetési idejűek) és az I/64. (ez április 7. előtti elkövetés), a II/3., II/9., II/11., II/12., II/17., II/18., II/44., II/49., II/57., II/59., II/66., II/68., II/80., II/83., II/129. II/130., II/134., II/146., II/155., II/203., II/209., II/218., II/265., II/266., II/301., II/305., II/331., II/338., (ezek április 4. előtti elkövetések) II/273., II/278. és II/324. (ezek április 7. előtti elkövetések), a III/6., III/7., III/9., III/18., III/28., III/35., III/51., III/63., III/91. pontban írt tényállások kirekesztését és a bűnösség köréből III/22., III/34., III/44., III/59., III/82 és a III/96. tényállásban írt cselekmény enyhébb minősítését elsősorban a VI. r. vádlott felmentését, másodsorban az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, harmadsorban pedig az ügyészi indítvány alapján 8 rb. a (4) bekezdés szerinti, 33 rb. az (5) bekezdés szerinti, illetve 9 rb. a (6) bekezdés szerinti minősítés megállapítását lényegesen enyhébb, próbaidőre felfüggesztett büntetés kiszabását indítványozta.

Vitatták a védők a bűnszövetség, és az üzletszerűség megállapíthatóságát. Erőteljesen a II. és IV. r. védő azzal érvelt, hogy a két vádlott csak később kapcsolódott a szövetkezet működésébe, ezért sem róható terhükre az előzetes megállapodás hiánya miatt bűnszövetségben elkövetés. A csalás büntettekénti minősítését is sérelmezték, azzal az indokkal, hogy nincs bizonyítva a vádlottak elkövetéskori tudattartama és a sértettek megtévesztése sem.

A II. r., IV. r. és V. r. vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőjük által elmondottakhoz, illetve mindhárman ártatlanságukat hangoztatták.

A VI. r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy az elsőfokú tárgyaláson azt mondta, hogy fenntartja a nyomozás során tett vallomását, nem gondolta, hogy ha megtagadja a vallomástételt az rossz színben tünteti fel. A vádat többször módosították a tanúkat csak a tőkebefektetési csalás szemszögéből tudták kikérdezni, nem a csalás vonatkozásában.

Kifejtette, hogy kirendelt védője nem tájékoztatta megfelelően a jogairól. A szövetkezet működésével kapcsolatban elmondta, hogy áprilisban - amikor lemondott - még semmi probléma nem volt a kifizetésekkel, azok csak augusztusban voltak.

Az ügyészi fellebbezés az I.r. vádlott terhére a főbüntetése súlyosítása vonatkozásban, a vádlottak és védők fellebbezése pedig a büntetés kiszabása kérdésében alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 348. § (1) bekezdése teljes terjedelmében felülbírált.

Felülvizsgálata során először az eljárási szabályok betartását vizsgálva megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a perrendi szabályokat megtartva részletes széleskörű, lelkiismeretes bizonyítási eljárást folytatott le.

A vádlottak és a védők által megjelölt eljárási szabálysértésekkel kapcsolatban az ítéltábla az alábbiakra mutat rá:

A 2009. év február hónapban hatályban lévő Be. 529. § (1) bekezdése szerint, ha a vádlott tartózkodási helye a vádemelést követően vált ismeretlenné, és megalapozottan feltehető, hogy a vádlott megszökött vagy elrejtőzött, a bíróság a szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt indult eljárásban az eljárás felfüggesztése nélkül elfogatóparancsot bocsát ki. Az I.r. és a III.r. vádlott szabályszerű idézés ellenére már **a 2008. év december hó 15. napjára kitűzött tárgyaláson** nem jelent meg, de ekkor mindketten betegségükre való hivatkozással - orvosi iratokat csatolva - kimentették távolmaradásukat. **A 2009. év február hó 25. napjára kitűzött újabb tárgyaláson** az I.r. - aki az idézést a tértivevény tanúsága szerint 2008. év december hó 22. napján, a III.r. vádlott - 2009. év január hó 5. napján átvette - a tárgyaláson **nem jelentek meg és távolmaradásukat ekkor már nem mentették ki.** A Fővárosi Bíróság ezért **a 2009. év február hó 25. napján kelt 326. sorszámú végzésében az I.r. vádlott ellen, a 327. sorszámú végzésében pedig a III.r. vádlott ellen elfogatóparancsot bocsátott ki, majd 2009. év március hó 10. napján mindkét vádlottal szemben az európai elfogatóparancsot is kibocsátotta, az intézkedésekről tájékoztatta az első fokon eljáró ügyészt is.**

Az elsőfokú bíróság kétségtelen tény, hogy **nem tartotta be a Be. 529.§ (2) bekezdésében** rögzített határidőt, amely szerint, ha az elfogatóparancs kibocsátása **hatvan napon belül nem vezetett eredményre**, a bíróság erről az ügyészt tájékoztatja, **mert a hatvan nap letelte előtt 4 nappal megtette azt az intézkedést**, amelyre a törvény szerint csak a hatvan nap eltelte után lett volna jogosult.

A Be. 529.§ (2) bekezdésének következő mondata szerint, ha az ügyész indokoltnak tartja, hogy a tárgyalást a vádlott távollétében tartsák meg, illetőleg folytassák, **a bíróság tájékoztatásától számított tizenöt napon belül erre indítványt tesz.** Az első fokon eljáró **ügyész a szükséges indítványt 2009. év március hó 10. napján megtette** (bíróági iratok 333. oldala) az erre **nyitva álló határidő letelte előtt.**

Ilyen előzményeket követően a Fővárosi Bíróság az I.r. és a III.r. vádlott **szabályszerű hirdetményi idézése után** (bíróági iratok 337-340. oldala) **2009. év április hó 22. napján tárgyalást tartott**, amely a védők egyöntetű álláspontja szerint abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, mert olyan személyek távollétében tartotta meg a tárgyalást, akiknek jelenléte kötelező.

A védők és a vádlottak álláspontja e körben téves. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság nem tartotta be az eljárási törvény által előírt határidőket, azonban ezzel olyan garanciális szabályt nem sértett meg, amely a vádlottak eljárásjogi pozícióját gyengítette, vagy jogaik gyakorlásában korlátozta őket. A vádlott távollétében lefolytatandó eljárás szabályait csak akkor lehet alkalmazni, ha a vádlott - jelen esetben az I.r. és a III.r. vádlott - mulasztást követett el és az eljárás alól magát kivonni igyekszik. Ebben az esetben a távollévő vádlottakat hirdetményi úton kell megidézni, ami meg is történt és mindkét vádlott érdekében védő is eljár, tehát ez a szabálysértés nem tekinthető a Be. 373.§ (1) bekezdés II/d/ pontjában megjelölt abszolút eljárási szabálysértésnek, és miután nem volt lényeges kihatása az eljárás

lefolytatására - az I.r. és a III.r. vádlott azóta is szökésben vannak, nem vonható a Be. 375. § (1) bekezdése alá mivel - a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetve a büntetés kiszabására, valamint a vádlottak jogainak gyakorlására nem volt kihatása.

A Fővárosi Bíróság **a vádlottakat a 2007. év december hó 5. napján - 91.** sorszámú jegyzőkönyv - **hallgatta ki**, ahol **valamennyi vádlott egységes taktikát alkalmazva a vallomástételt megtagadta**, egyikük sem nyilatkozott arról, hogy a nyomozás során tanúként vagy gyanúsítottként tett vallomását fenntartja-e, illetve nem voltak hajlandók kérdésekre sem válaszolni. E tárgyaláson **valamennyi vádlott védelmét külön védő látta el.** A vádlottak **az egész bírósági eljárás során csak írásban nyilatkoztak**, e vallomások az első fokon **eljáró tanács elnöke a 2008. év október hó 22. napján tartott tárgyaláson** - 381. sorszámú jegyzőkönyv - **felolvasta**, ahol az I.r. és a VI.r. vádlott védelmét ugyanaz a védő látta el. A vádlottak vallomásának lényege szerint nem érezték magukat bűnösnek, és **egyikük sem terjesztett elő olyan védekezést, amely a másik vádlottat terhelő nyilatkozatot tartalmazna és a vádlott-társ felelősségének megállapítását eredményezte volna.** Természetesen ellentétes tartalmú előadások fellelhetőek voltak, ezek azonban lényegtelen körülményeket tartalmaznak egyik érintett vádlott büntetőjogi felelősségének alapját nem képezik, és nem gátolják meg azt, hogy az I.r. és a VI.r. vádlott védelmét ugyanaz a védő elláthassa.

A Be. 44. § (4) bekezdése értelmében több terhelt érdekében ugyanaz a védő akkor járhat el, ha a terheltek érdekei nem ellentétesek, a terhelt védekezéshez való jogának maradéktalan érvényesülésére szolgál. Mindebből az következik, hogy alkalmazására csak olyan súlyú érdekellentét ad okot, amely képes a védekezés hatékonyságát meggyengíteni, és az eljárás kimenetelét befolyásolhatja. A két vádlott a nyomozás során gyakorlatilag azonos tartalmú vallomást tett, az olyan jellegű ellentéteknek nincsen valódi súlya, hogy egy vádlott kin keresztül ismerkedett meg valamelyik másik vádlottal, és egyik terhelt érdekét sem éri sérelem, ha a bíróság nem az ő vallomását fogadja el, hanem a társáét.

Különös gonddal kellett megvizsgálni a VI.r. vádlott által az I.r. vádlottnak, mint a szövetkezet elnökének írt leveleit (nyomozati iratok 26. kötet 39., 43., 45. és 47. oldal), amelyek közül **csak a 2003. év május hó 30. napján keltezetről igazolható, hogy az I.r. vádlott azt valóban át is vette (47. oldal), a többi levél hitelessége erősen aggályos.** E levélben a VI.r. vádlott nehezményezi, hogy el kellett hagynia az irodáját és **egyben lemondott a marketingigazgatói beosztásáról - csak arról, a Felügyelő Bizottsági tagságáról nem** - mert állítása szerint nem kapta meg a megfelelő tájékoztatást a befektetésekkel kapcsolatban, illetve kérte a szövetkezet közgyűlésének azonnali összehívását. A fentiekben kifejtettek szerint a vallomástétel megtagadása miatt az I.r. vádlott e kérdéssel kapcsolatban nem tett sem vallomást, sem észrevételt, ezért nem volt az elsőfokú bíróság abban a helyzetben, hogy meggyőződjön arról, hogy a VI.r. vádlottal ellentétesen nyilatkozott volna erről, ugyanakkor **a vádlottak ezen időpont után tanúsított magatartásából - mindketten tovább tevékenykedtek a szövetkezetben a korábbi módon, a VI.r. vádlott**

továbbra is felvette a tiszteletdíját, majd mindketten 2003. augusztus közepén, néhány napos eltéréssel mondnak le valamennyi, a szövetkezetben viselt tisztségükről - kétségtelen, hogy mindketten továbbra is azonos érdekektől vezérelve végezték tevékenységüket.

A védők továbbá hivatkoztak arra is, hogy a *VI.r. vádlott védője egy alkalommal ellátta a II.r. vádlott védelmét is*. Ez a *2008. év június hó 8. napján tartott tárgyaláson történt*, amikor is 13 órától valóban a VI.r. vádlott védője volt jelen a II.r. vádlott védelmében és az első fokon eljáró tanács elnöke a *sértettek írásbeli vallomásait ismertette, amelyekre sem a vádlottak, sem a védők közül senki sem tett észrevételt*, senki sem vitatta azt, hogy a befektetők célrészjegyet vásároltak, tehát ebben a kérdésben a két vádlott között nyilvánvalóan nem merülhet fel érdekellentét, *a tárgyalás többi részében a II.r. és a IV.r. vádlottat közös védő védte, akinek átmeneti akadályoztatása miatt került sor a VI.r. vádlott védőjének „segítésére”, ami ellen egyébként egyik érintett vádlott sem tiltakozott*.

Hasonlóan a korábbiakban kifejtettekhez az I.r., a II.r. és a VI.r. vádlottak között ebben a körben nem volt megállapítható olyan a büntetőügy lényegét érintő, a vádlottak felelősségre vonását megalapozó kérdésekben lényeges érdekellentét, amely kizárná, hogy több vádlott érdekében azonos védő járjon el, ezért ez sem alapozza meg a Be. 375. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezési okot.

Az iratokból kitűnően a Fővárosi Bíróság a *2009. év április hó 22. napján* tartott tárgyaláson *a bizonyítási eljárást a vádbeszéd elhangzása után ismét megnyitotta*, és ismételten *meghallgatta 2. számú tanút*, majd *elmulasztotta a bizonyítási eljárást befejezetté nyilvánítani*, azonban ez az eljárás törvényességét nem érinti, formai ok fel sem merül az ítélet hatályon kívül helyezésének kérdése.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a védők eljárás szabálysértésre alapított okfejtéseit, abszolút eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet kötelező erejű hatályon kívül helyezését eredményezte volna nem észlelt. Az enyhébb súlyú relatív eljárási szabálysértés sem számszerűségében, sem súlyában fel sem vetette az ítélet felülvizsgálatra alkalmatlanságát.

Az ítéltábla a megalapozatlanság kérdését vizsgálva megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a megfelelő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást és a kellő alapossággal teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét. A büntetőjogi főkérdéseket a ténybeli, jogi és büntetés kiszabását megalapozó bizonyítékokat - tanúvallomásokat, szakértői véleményeket (ingatlanszakértői, építésgazdasági, számítástechnikai, könyv- és marketing szakértői vélemények) okirati bizonyítékokat az elsőfokú bíróság körültekintően, elemzően *megvizsgált*. A rendelkezésre álló nagy számú, terjedelmű okiratokat értékelési körébe vonva, egyenként és egymással összefüggésében gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el a tényállás alapjául.

A Fővárosi Bíróság körültekintően és elemzően vizsgálta a vádlottak vallomását, akik közül az *I.r. vádlott a nyomozás során több alkalommal gyanúsítottként nyilatkozott, a II.r. vádlott a gyanúsítottai vallomástételt megtagadta, de tanúként tett vallomást, a III.r. vádlott a nyomozás és a bírósági eljárás során is csak önvallomásokat tett, a kihallgatásokon törvényadta jogával élve minden alkalommal megtagadta a vallomástételt, a IV.r. vádlott az egész nyomozás során élt a hallgatás jogával, az V.r. vádlott gyanúsítottai vallomást tett és a VI.r. vádlott, aki a nyomozás során tanúként és gyanúsítottként egyaránt nyilatkozott. A bírósági eljárás során valamennyi vádlott egységfrontot alkotott, azonos taktikát követett, és mindannyian megtagadták a vallomástételt a bíróság előtt, egyikük sem nyilatkozott arra, hogy az eljárás korábbi szakaszában tett vallomásukat fenntartják-e, vagy nem, és nem voltak hajlandóak kérdésekre sem válaszolni.* Ugyanakkor a vádlottak mindannyian *írásban tettek önvallomást, de azok felolvasása után ismét megtagadták a nyilatkozattételt.* A Fővárosi Bíróság ítéleti indokolása kellő részletességgel foglalkozott a vádlottak nyilatkozataival és azokat a logika szabályainak messzemenő betartásával körültekintően értékelte. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy az iratokból kitűnően a VI. r. vádlott sem tett olyan nyilatkozatot az elsőfokú tárgyaláson, szemben a másodfokú tárgyaláson általa előadottakkal, hogy „fenntartottam a nyomozati vallomásaimat”.

Az ítéleti tényállás a lényegét tekintve megalapozott, az ítélet tábla azonban indokoltnak látta a másodfokú eljárást tárgyalási formában lefolytatni.

A Be. 353.§-a alapján *bizonyítás felvételét rendelte el, amelynek során részletesen kihallgatta a VI.r. vádlottat, aki a fellebbezési eljárás előkészítő szakaszában írásbeli vallomást terjesztett elő, amelyben korábbi nyomozati vallomását jelentősen megváltoztatta, új érdemi védekezést terjesztett elő,* és a tárgyalásra tanúként idézte az 1. számú tanút, továbbá iratismertetés keretében okiratokat olvasott fel.

A felvett bizonyítás adataival és az iratok tartalma alapján az ítéleti tényállást a Fővárosi Ítélet tábla a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontjára alapítottan az alábbiak szerint kiegészítette, illetve pontosította:

a IV.r. vádlott házasságot kötött, melynek folytán neve megváltozott, a 2009. év november hó 4. napján született gyermeke eltartásáról gondoskodik.

Az első fokú ítélet 9. oldal második bekezdésének, első mondatából, amely szerint: az eljárás során ismeretlenül maradt személyek a III. r. vádlott közreműködésével *mellőzi „továbbá az V.r. és a VI.r. vádlottak elhatározták” megállapítást.*

Ugyanezen bekezdés második mondatából *mellőzi* a szövetkezet létrehozásához szükséges alaptőkét *„részben az V. r. és a VI. r. vádlottak biztosították” megállapítást.*

A harmadik mondatot pedig az alábbiak szerint *módosítja*: „Az alapításban az V.r. és a VI.r. vádlott, míg a szervezet tevékenységének beindításában a II. r. és a IV.r. vádlott is közreműködött.”

A 9. oldal negyedik bekezdésének első mondatát *kiegészíti* az alábbiak szerint: A szervezet létrehozására 2003. január 8-án került sor Szegeden, *ahová az alapító tagokat és a készpénzt a 2- számú személy és az 1. számú tanú szállította.*

A 9. oldal ötödik bekezdésének utolsó mondatát az alábbiak szerint *módosítja*: „Az alapításhoz szükséges 130 millió Ft-ot, az eljárás során ismeretlenül maradt személyek biztosították, az alapító okiratban úgy tüntetve fel, mintha az I. r. vádlott hozzájárulásának mértéke 65 millió Ft, VII. r., VIII. r., IX. r., V. r. és a VI. r. vádlott hozzájárulása fejenként 13 millió Ft lett volna.”

A 10. oldal első bekezdésében a „továbbá egy harmadik személy jelenlétében megállapítást akként *pontosítja*, hogy „*továbbá 1. számú személy jelenlétében*”.

A 11. oldal hatodik bekezdését a következőkkel *kiegészíti*: Az 1. számú Szövetkezet és az 1.számú Bt. A 2003. év március hó 27. napján megkötött szerződést 2003. év április hó 24. napján közös megegyezéssel megszüntette, a szerződésben mindkét fél kijelentette, hogy egymással elszámoltak, követelésük a másik féllel szemben nincs. 2003. év május hó 5. napján a 1. számú Szövetkezet megbízási szerződést kötött az 1. számú Kft-val a hirdetési kampányhoz szükséges sajtóhirdetések megjelenítésére, a szerződést a szervezet nevében az I.r. vádlott írta alá.

A VI.r. vádlott 2003. év május hó 30. napján írásban felhívta az I.r. vádlott - aki aláírásával igazolta az átvételt - figyelmét, hogy a II.r. vádlott kizárta az irodájából, és ezzel ellehetetlenítette a munkavégzését. Nehezményezte továbbá, hogy a szervezet vezetése többszöri felszólítására sem volt hajlandó a pénzügyi és a befektetési tranzakciókkal kapcsolatban felvilágosítást adni, ezért úgy gondolja, hogy a vezetést nem a kellő szakértelemmel végzik, szükséges a közgyűlés azonnali összehívása. A VI.r. vádlott tiszteletdíját még 2003. év augusztus hónapban is felvette.

A 13. oldal második bekezdését *kiegészíti* azzal, hogy az I.r. vádlott 2003. év augusztus hó 13. napján, a II.r. és a IV.r. vádlott 2003. év augusztus hó 12. napján, az V.r. és a VI.r. vádlott 2003. év augusztus hó 15. napján mondott le a szervezetben viselt tisztségéről.

//22. A sértett neve helyesen 1. számú.

II/25. és I/35. pontban foglalt tényállás ugyanazt a cselekményt takarja, ezért az I/35. tényállási pontot mellőzi.

II/21. 2. számú sértett ..., ... szám alatti lakos a tényállásban megjelölt célrészjegy vásárlásokon túl 2003. év június hó 24. napján 200.000 Ft-ot is befektetett 6 hónapi futamidőre. Az összesen 1.400.000 Ft kára nem térült meg.

II/41. 3. számú sértett..., ... szám alatti lakos 2008. év augusztus hó 15. napján 6 hónapi futamidőre 1.000.000 Ft-ot fektetett be, amely kár nem térült meg.

II/94. A sértett neve helyesen 4. számú.

II/95. A sértett neve helyesen 5. számú.

II/111. A sértett neve helyesen 6. számú.

II/144. A sértett neve helyesen 7. számú.

II/178. A sértett neve helyesen 8. számú.

II/190. A 9. számú sértettet ért kár mértéke helyesen 500.000 Ft.

II/234. A sértett neve helyesen 10. számú.

II/253. A sértett neve helyesen 11. számú.

II/239. A sértett neve - házasságkötése után - 12. számú.

II/313. A sértett neve helyesen 13. számú.

III/4. 14. számú sértett ..., ... szám alatti lakos 2003. év április hó 9. napján 1.000.000 Ft-ot 5 hónapi futamidőre, 2003. év május hó 21. napján 3.300.000 Ft-ot 6 hónapi futamidőre és 2003. év június hó 4. napján 100.000 Ft-ot 3 hónapi futamidőre fektetett be, az összesen 4.400.000 Ft kára nem térült meg.

III/8. 15. számú sértett..., ... szám alatti lakos 2003. év július hó 15. napján 1.100.000 Ft-ot fektetett be 6 hónapi futamidőre, a kár nem térült meg.

III/27. 16. számú sértett ..., ... szám alatti lakos 2003. év július hó 4. napján 3.030.000 Ft-ot fektetett be 6 hónapos futamidőre, a kár nem térült meg.

III/65. 17. számú sértett..., ... szám alatti lakos 2003. év április hó 30. napján 4.000.000 Ft-ot, 2003. év június hó 10. napján 4.300.000 Ft-ot fektetett be 6-6 havi futamidőre, az összesen **8.300.000 Ft** kára nem térült meg.

III/77. 18. számú sértett..., ... szám alatti lakos 2003. év április hó 14. napján egy hónapi futamidőre lekötött 800.000 Ft-ot, majd 2003. év április hó 18. napján 1.200.000 Ft-ot és 2003. április hó 30. napján 400.000 Ft-ot. A futamidő lejártja után az első két megállapodást újrakötötte és 2.030.000 Ft-ot kötött le három hónapos futamidőre 2003. év május hó 14. napján, majd 2003. év május hó 30. napján a futamidő lejártja után 405.000 Ft-ot kötött le három hónapra. A sértett utoljára 2003. év július hó 29. napján 340.000 Ft-ot kötött le egy hónapi futamidőre. A sértett összesen **2.740.000 Ft**-ot fektetett be, amely nem térült meg.

A vádlottak által okozott összes kár összegét **835.937.725 Ft-ra pontosítja**.

A tényállás fenti kiegészítése, pontosítása az ismertetett okirati bizonyítékokon és a felvett bizonyításon alapul.

Az 1. számú tanú az idézésre írásbeli - közjegyző által hitelesített vallomást tett a bíróság azonban az írásbeli vallomástételt a tanú számára nem engedélyezte, intézkedett a személyes megjelenéséről.

Az 1. számú tanú vallomásában részletesen nyilatkozott a III.r. vádlott, mint munkaadójához és a VI.r. vádlotthoz (élettársa, később házastársa jelenleg elvált házastársa) fűződő kapcsolatáról. Lényegében e vallomás megegyezett, alátámasztotta a VI. r. vádlottnak a másodfokú eljárásban előadott, módosított nyilatkozatát. A tanú állítása szerint a III.r. vádlott 2002. decemberében megbízta őt, hogy hozzon embereket egy ingatlanbefektetési cég beindításához, akik névlegesen ellátják az alapítók feladatát. Az 1. számú tanú akkori élettársának a VI. r. vádlottnak felvetette a lehetőséget és azt mondta, hogy minden rendben lesz, a szükséges pénzt ő fogja biztosítani, így a VI.r. vádlott vállalkozott a feladatra, hasonlóképpen az V.r. vádlottat is a tanú beszélt rá a szövetkezet alapításában való részvételre. 2003. január elején került sor a szövetkezet alapítására ..., ahová a tanú vitte le gépkocsival az I. r., V. r. és a VI.r. vádlottat. Az alapításhoz szükséges 39 millió Ft-ot ténylegesen 1. számú személy vitte magával, és a szövetkezet megalakulását követően az I. r. vádlott a III. r. vádlottal és 1. számú személlyel együtt fizették be a bankba. A tanú többször is hangsúlyozta sem az V.r., sem a VI.r. vádlott nem rendelkezett az alapító okiratban feltüntetett 13 millió Ft-tal. 1. számú tanú arról is tett vallomást, hogy a III. r. vádlott azt közölte vele, hogy a szövetkezet alaptőkéje 1., 2. és 6. számú személytől származik, erről azonban csak az első fokú ítélet kihirdetése után számolt be a VI. r. vádlottnak. A tanú nyilatkozott arról is, hogy a VI.r. vádlott cége és a szövetkezet között fennálló szerződéses viszony azért szűnt meg, mert a szövetkezet jelentős tartozást halmozott fel, és egyéb módon is

lehetetlenné tették a VI. r. vádlott munkavégzését. A VI.r. vádlott a tanú vallomása szerint jelezte a szövetkezet vezetőinek a problémákat, kérte a közgyűlés összehívását, majd 2003. május 30-án kilépett a szövetkezetből.

A II.r. vádlott a tanú vallomására tett észrevételében hangsúlyozta, hogy a VI.r. vádlott 2003. augusztusáig dolgozott a szövetkezetben. Az 1. számú Bt. által kötött szerződésekből származó kötelezettségeket a szövetkezet átvállalta és teljesítette is, ezért a VI.r. vádlottat kár nem érte, maximum az 1. számú Bt. haszna maradhatott el.

Az V.r. vádlott nem kívánt észrevételt tenni 1. számú tanú tanúvallomására, azzal egyetértett.

A VI.r. vádlott a tanú vallomására szintén nem tett észrevételt, egyetértett vele. Ellenben a II.r. vádlott által elmondottakat vitatta, részletesen nyilatkozott arról, hogy a szövetkezet az ő cégével szemben jelentős tartozást halmozott fel, és személy szerint a II. r. volt az, aki őt ellehetetlenítette, még az irodájába sem tudott bemenni. Fenntartotta az írásban benyújtott vallomását. Kiemelte, hogy a bíróság előtt fenntartotta a nyomozás során tett vallomását, hangsúlyozta az I. r. vádlott és közte fennálló érdekellentétet.

Az 1. számú tanú vallomásával egyezően nyilatkozott arról, hogy úgy tudta, hogy az élettársa biztosította az alapításkor a 39 millió forintot, benne az ő befizetését is. Részletezte a tanúhoz fűződő kapcsolatát, a szövetkezet megalakulásának körülményeit, és kérte felmentését, mert nem követett el bűncselekményt, májusban kilépett a szövetkezetből. Kérdésre az augusztusig történő pénzfelvételről úgy nyilatkozott, hogy a szövetkezet tartozott neki.

A tanú ellentmondásos vallomást tett, amely a másodfokú tárgyaláson gyakorlatilag az írásos vallomása felolvasására korlátozódott, a közbevetett kérdésekre a tanú szemmel láthatóan nem tudott önállóan válaszolni, ami vallomásának hitelességét erőteljesen megkérdőjelezi. Az 1. számú tanú egyebekben a VI.r. vádlottal egyező tartalommal nyilatkozott foglalkozott a 1. számú személy szerepével, de a vele kapcsolatos tényekről csak mint hallomásról számolt be, mint szemtanú a szövetkezet alapításakor történeteket mondta el, ahol ő maga is jelen volt. Ugyancsak megerősítette a VI.r. vádlott vallomását abban a tekintetben, hogy a szövetkezetnél ellehetetlenítették, nem tudta megfelelően elvégezni a munkáját, ezért még májusban felmondott.

Az 1. számú tanú tanúvallomása és a VI.r. vádlott vallomása nagyrészt ellentétes az ügyben értékelt okirati bizonyítékokkal, ezért a Fővárosi Ítéltábla a tanú vallomásából - és így közvetve a VI.r. vádlott másodfokú tárgyaláson előadott vallomásából - csak azokat a részeket fogadta el az ítélet történeti tényállásának alapjául, amit egyéb bizonyítékok is alátámasztanak.

A VI.r. vádlott az I.r. vádlottnak, mint a szövetkezet elnökének leveleket írt, amelyeket gyanúsított kihallgatásának jegyzőkönyvéhez csatolt. (nyomozati iratok 26. kötet 39., 43., 45. és 47. oldal). Csak a 2003. év május hó 30. napján keltezett levélről állítható kétséget kizáróan, hogy az I.r. vádlott azt valóban át is vette (47. oldal), mert az átvételt aláírásával igazolta. E levélben - a korábban már kifejtettek szerint - a VI.r. vádlott **csak a marketing igazgatói posztjáról mondott le**, és a szövetkezet működésében tapasztalt hiányosságok miatt **kérte a szövetkezet közgyűlésének összehívását**.

A nyomozati iratok **8. kötetében** találhatóak a cégbírósághoz eljuttatott - ott szabályszerűen érkeztetett, így **hitelesnek** elfogadott - nyilatkozatok, amelyek szerint **az I.r. vádlott 2003. év augusztus hó 13. napján, a II.r. és a IV.r. vádlott 2003. év augusztus hó 12. napján, az V.r. és a VI.r. vádlott 2003. év augusztus hó 15. napján mondott le a szövetkezetben viselt tisztségéről**.

Az 1. számú Szövetkezet és az 1. számú Bt. a közöttük fennálló szerződést **2003. év április hó 24. napján közös megegyezéssel megszüntette**, a szerződésben mindkét fél kijelentette, hogy **egymással elszámoltak, követelésük a másik féllel szemben nincs**. A VI.r. vádlott **e szerződést** szintén **csatolta** a gyanúsított kihallgatásakor, és **ez a szerződés** tartalmazza azt az állítását - amit 1. számú tanú is megerősített -, hogy a szövetkezet augusztusban egy korábbi tartozását fizette ki neki, nem pedig a szokásos havi tiszteletdíját.

E vallomásokat cáfolják a számítástechnikai szakértői vélemény mellékletében szereplő adatok, miszerint 2003. júniusáig pontosan feltünteti a kifizetett összegeket, de július hónaptól egyik dolgozóval kapcsolatosan sem lelhetőek fel további adatok, azonban a 3. és 4. számú tanú tanúvallomása igazolja, hogy még augusztus 14. napján is történt kifizetés a VI.r. vádlott részére.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla 1. számú tanú vallomásából az ítéleti tényállás részévé csak azt a nyilatkozatot fogadta el, hogy nem az V.r. és a VI.r. vádlott volt az, aki a szövetkezet alapításakor a rájuk eső 13 millió Ft-ot befizette, valamint akkor és ott jelen volt 1. számú személy is, mert e tényeket más bizonyítékok is alátámasztják.

Az iratokból kitűnően 1. számú személy felkutatására és meghallgatására kísérletet tett a nyomozás során a rendőrség, azonban a nyomozati **iratok 15. kötetében** lévő feljegyzések szerint **1. számú személy ismeretlen helyen tartózkodott**, így kihallgatására nyilvánvalóan nem kerülhetett sor. A rendelkezésre álló adatok alapján csak arra vonható következtetés, hogy 1.számú személy jelen volt ... a szövetkezet megalapításakor, de kétséget kizáróan az nem állapítható meg, hogy 1. számú személy kinek a tulajdonában lévő pénzt vitte magával.

Az eljárás során a védők megalapozatlanság körében vitatták a sértettek írásbeli kihallgatásának jogszerűségét, illetve ragaszkodtak a sértettek kihallgatásához. A sértettek a nyomozás során és a bírósági eljárásban is a Be. 85.§ (4) és (5)

bekezdésében foglaltak messzemenő betartásával írásban tettek vallomást, amelyben nagy részük részletes vallomást tett arról, hogy a szép kivitelű, színes prospektusok és a szövetkezet által ígért, a banki kamatnál **magasabb kamat miatt választották a 1. számú Szövetkezet befektetési ajánlatát, nyilatkoztak a befektetett összeg nagyságáról, döntően csatolták a rendelkezésre álló okirataikat.** Amelyik sértettnél az általa szolgáltatott adatok hiányosak voltak, ott szükséges mértékben azokat ki lehetett egészíteni a számítástechnikai **szakértői vélemény mellékletében rögzített adatokkal,** amelyek a **szövetkezet saját nyilvántartásán alapulnak.** Ezért törvényesen döntött a Fővárosi Bíróság akkor, amikor eltekintett a több mint 500 sértett tanúkénti idézésétől és kihallgatásától, mert az csak indokolatlanul magas költség kifizetését és az eljárás, akár több évvel történő elhúzódását eredményezhette volna.

A védők és a vádlottak sérelmezték, hogy a Fővárosi Bíróság nem hallgatta meg személyesen a nyomozás során kirendelt szakértőket, 1. számú számítástechnikai, 1. és 2. számú ingatlanforgalmi, 1. számú könyvszakértőt, 1. számú marketing szakértőt és 1. számú építési műszaki szakértőt. A szabad bizonyítás körében a Fővárosi Bíróság a beszerzett szakértői véleményeket aggálytalannak ítélte, megalapozottan vonta az igazságügyi szakértői véleményeket a bizonyítékok - objektív bizonyítékok - körébe és a felolvasása az egyéb személyi és okirati bizonyítékokkal egybevetve értékelte és fogadta el a tényállás alapjául.

Nem fogadható el a védők azon állítása, hogy az 1. számú felszámoló, vallomása nélkül nem állapítható meg a tényállás, ugyanis a szövetkezet később megválasztott vezetői, így 5., 6., 7. és 8. számú tanúk tanúvallomásukban ugyanazokról a kérdésekről tudtak nyilatkozni amelyekről a felszámoló tudott volna vallomást tenni.

A Fővárosi Bíróság a szükséges terjedelemben foglalkozott a III.r. vádlottnak ... igazságügyi szervekkel való kapcsolatával, amelyből az állapítható meg, hogy a III.r. vádlott **tanúként és nem fedett nyomozóként** került velük kapcsolatba, így e ténynek a jelen eljárás szempontjából nincs jelentősége.

Összességében megállapítható, hogy az első fokú bíróság a vádlottak vallomását egybevetette az egyéb rendelkezésre álló nagy számú bizonyítékkal és a logika szabályait messzemenően betartva mérlegelte azokat és elemző tevékenysége után nagyrészt helyesen állapította meg az első fokú ítélet történeti tényállását.

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fentiek szerint kiegészített és pontosított tényállás mindenben megalapozott és irányadó, a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

A védők perbeszédükben a Fővárosi Bíróság által megállapított tényállást és a bizonyítékok mérlegelését sérelmezték, amely megalapozott tényállás esetén a felülmérlegelési tilalom folytán eredményre nem vezethet.

A Fővárosi Ítéltábla mindenben osztotta a Fővárosi Bíróságnak a védők és a vádlottak bizonyítási indítványainak elutasításával kapcsolatos indokait a másodfokú eljárásban.

A védők és a vádlottak a már elutasított bizonyítási indítványaikat megismételték, amelyeket a Fővárosi Ítéltábla is mint alaptalan indítványokat elutasította.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r. és VI.r. vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekmények társtettesként elkövetett csalás bűntettekénti minősítése is, mert a vádlottak - II. és IV. r. később kapcsolódott a szövetkezet működésébe - ***úgy vettek részt az 1. számú Szövetkezet 2003. januári megalakításában, illetve 2003. augusztus közepéig annak napi munkájában, hogy tisztában voltak azzal, hogy a szövetkezet által reklámozott célok megvalósíthatatlanok, az eredeti cél a pénzgyűjtés volt. A vádlottaknak arról is tudomásuk volt, hogy a sértettek által magas kamat haszon érdekében befizetett összegeket a céltól eltérő felhasználásáról, ezzel a sértetteknek károkozásáról. A cselekmények elkövetési idejének nem csak a szövetkezet alapításának napja tekinthető, hanem az az egész - augusztus közepéig tartó - folyamat, amikor a szövetkezet a befektetőket hamis ígéretekkel, reklámokkal megtévesztették, tévedésben tartották - kezdetben a rövidlejáratú célrészjegyek ígért hozamát kifizették, ezzel a sértettek a hozammal emelt tőkét ismét befektették - kárt okoztak, ebben pedig valamennyi érintett vádlott részt vett.***

A Fővárosi Bíróság a minősítő körülményeket is törvényesen állapította meg. A ***bűnszövetség*** az első fokú ítéletben kifejtettek szerint a szövetkezet megalapításakor jött létre, de akkor csak azoknak a vádlottaknak a részvételével, akik már abban az időben is tudtak a szövetkezet alapítóinak valódi céljairól. A II. r., a IV. r. vádlottak a szövetkezet megalakulását követően léptek be a szövetkezetbe, illetve vállaltak vezetői tisztséget, később szembesültek a szövetkezet valódi tevékenységgel, de ennek ellenére nem mondták fel állásukat, hanem továbbra is részt vettek a sértettek megtévesztésben és a befektetők sérelmére elkövetett károkozásban, utóbb hallgatólagosan ***csatlakoztak a bűnszövetséghez, amely egészen 2003. augusztus hónap közepéig működött.*** Az ítélezési gyakorlat szerint egy már működő bűnszövetséghez későbbi időpontban is lehetőség van hallgatólagosan csatlakozni, abban az esetben, ha bizonyított, hogy az elkövető tisztába van a szervezeten működő jogellenes tevékenységgel. Az adott esetben kétséget kizáró módon valamennyi vádlott esetében a szervezett bűnelkövetés, mint minősítő körülmény bizonyított. Nem osztotta az ítéltábla a védelemnek az üzletszerű elkövetés megállapíthatóságát is vitató érveit. A vádlottak a tényállásból kitűnően rendszeres haszonszerzésre törekedtek, és szervezett cselekményükkel 522 kisbefektetőnek tényleges kárt okoztak. Ezért az üzletszerű elkövetés, mint minősítő körülmény megállapítása is törvényes.

A több mint 1,5 milliárd forint összegyűjtött pénzből a fennálló tényleges kár közel 900.000.000,- forint. A megtévesztett sértettek hittek a széleskörű jól kidolgozott reálisnak tűnő reklámoknak. A vádlottak megtévesztő magatartásával okozati

összefüggésben áll a károkozás. Augusztus közepén a pénz nem volt meg. A vádlottak egymás tevékenységéről tudva szándékegységben tevékenykedtek. Tudták, hogy a szövetkezet fiktív cég, gazdasági tevékenységet nem végez céljuk a pénzgyűjtés - jogtalan haszonszerzés. Azzal is tisztában voltak, hogy az alapító tőkét biztosító személyek részére gyűjtik a pénzt, „strómanként” tevékenykednek jelentős havi tiszteletdíjakért. Törvényes a társtettesként elkövetett - értéktől függő minősítésű csalás büntette, és fel sem merülhet a Btk. 299/B. §-a szerinti tőkebefektetési csalás.

Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság a tárgyalás előkészítése során a vádtól eltérő minősítés szükségességét.

A tőkebefektetési csalás a Btk. 299/B. §-a szerint „aki a gazdálkodó szervezet vagyoni helyzetéről valótlan adat közlésével, vagy híresztelésével, illetve adat elhallgatásával másokat tőkebefektetésre vagy befektetés emelésére rábír, büntetett követ el és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. E bűncselekmény csak elnevezésében csalás, ténylegesen ahhoz mérten előrehozott büntetőjogi védelmet létesít. A befektetők tényleges megkárosítása már alkalmazási körén kívül esik. A csalárd, a tudatosan megtévesztő magatartásra visszavezethető tőkebefektetés azonban a befektetők károsodásának reális és közvetlen veszélyét hordozza magában. E bűncselekmény az egyes befektetők érdekein túl a tőkepiac biztonságos működését is védik. Ennek elengedhetetlen feltétele, hogy a befektetők a valós és hiteles információk alapján döntsenek a befektetésről. A bűncselekmény elkövetési magatartása valótlan adat közlése, híresztelése, illetve az adat elhallgatása. Mindhárom elkövetési magatartás megvalósítható szóban, írásban, sajtó vagy tömegtájékoztatás útján is, továbbá irányulhat meghatározott vagy konkrétan meg nem határozott befektetők felé. A bűncselekmény eredménye a befektetés vagy a tőkeemelés. A tőkebefektetés egyaránt irányulhat valamely gazdálkodó vagyonának megteremtésére, felemelésére, avagy a társaság gazdálkodásához, működéséhez kapcsolódó célkitűzések finanszírozására. A bűncselekmény tettese az adott gazdálkodó szervezet tulajdonosa, tagja vagy képviselője, aki másokat tőkebefektetésre vagy a befektetés emelésére rábír. E rábírás eredményes felhívást jelent. A bűncselekmény szándékos bűncselekmény, a kár nem tartozik a tényállás keretei közé, ***a tőkebefektetési csalás esetén az elkövető egy létező, működő gazdálkodó szervezet vagyoni helyzetéről közöl, híresztel valótlan adatokat, vagy hallgat el valótlan adatokat. Abban az esetben, ha a gazdasági tevékenység valótlan állítása kizárólag jogtalan haszonszerzésre irányul, például fiktív cég állítása jogtalan haszonszerzés végett, úgy a Btk. 318. §-a szerinti a vagyon elleni bűncselekmény a csalás büntette valósul meg.*** Ez esetben a gazdasági bűncselekmény, a tőkebefektetési csalás megállapításának lehetősége fel sem merül. Ez a két bűncselekmény elhatárolásának lényege. Következésképpen törvényes az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság jogi álláspontja. Nem értett egyet a Fővárosi Ítéltábla a II.r. vádlott védőjének azzal az okfejtésével, hogy a cselekmények a ***Btk. 298/B. §*** szerinti ***saját tőke csorbítása büntetteként minősülnek.*** E bűncselekmény törvényi tényállása szerint „A jogi személyiséggel rendelkező gazdálkodó szervezet vezető állású személye, aki a társaság saját

tőkéjét részben, vagy egészben jogtalanul elvonja, büntettet követ el és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő". A törvényhozó e tényállást **a 2007. évi XXVII. törvény 20. §-ával iktatta be a Btk-ba és 2007. év június 1. napjától hatályos.** Következésképpen az adott cselekmény sorozat elkövetésének időpontjában e bűncselekmény még nem létezett.

A cselekmény elkövetésekor a hatályban lévő Btk. 298/B.§-a szerinti bűncselekmény elkövetője **csak a részvénytársaság**, illetőleg a **korlátozott felelősségű társaság vezető tisztségviselője lehet**, aki a tényállás szerint **az alaptőkét**, illetve a **tőrzstőkét részben** vagy egészben **jogtalanul elvonja**, ezért szövetkezet vezető tisztségviselőivel szemben nyilvánvalóan nem alkalmazható.

A Fővárosi Bíróság a Btk. 2.§-ának alkalmazásával az elkövetéskor hatályos szabályok szerint bírálta el a bűncselekményeket és azokat az elkövetési értékeknek megfelelően, és általában helyesen is minősítette.

A felmentő és az eljárást megszüntető rendelkezéseket az ügyészi fellebbezés nem érintette, ezért a másodfokú bíróság felülbírálatának alapját nem képezi.

A I/25. és az I/35. pontban az első fokú bíróság tévedésből ugyanazt a cselekményt tüntette fel a tényállásban, ezért a Fővárosi Ítéltábla az I/35. tényállási pontban írtakat mellőzi és a Btk. 318.§ (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő cselekmények számát 1 rendbelivel csökkentette.

A III/8. tényállási pontban 15. számú ... lakos sértett esetében a tényállás megváltoztatása kihatott a cselekmény minősítésére is, ezért a másodfokú bíróság a Btk. 318.§ (6) bekezdés b/ pontja szerinti cselekmények rendbeliségét eggyel csökkentette, az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő cselekmények rendbeliségét eggyel megemelte.

A Btk. 12.§ (2) bekezdése szerint nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett a bűncselekmény, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el. A sértettek egy csoportja esetében, aki rövid időn belül több alkalommal fektettek be a szövetkezetnél, a folytatólagos elkövetés minden ismérve fennáll, ezért a Fővárosi Ítéltábla az I/5., I/13., I/49., I/50., I/59., II/6., II/20., II/21., II/22., II/26., II/31., II/43., II/48., II/50., II/52., II/64., II/65., II/66., II/69., II/75., II/77., II/78., II/88., II/91., II/99., II/103., II/107., II/118., II/133., II/134., II/135., II/136., II/146., II/148., II/155., II/157., II/160., II/163., II/177., II/180., II/183., II/188., II/196., II/201., II/204., II/209., II/211., II/212., II/216., II/222., II/223., II/226., II/229., II/230., II/233., II/249., II/261., II/266., II/267., II/269., II/270., II/276., II/277., II/279., II/281., II/284., II/296., II/302., II/304., II/305., II/325., II/328., III/2., III/3., III/5., III/6., III/13., III/14., III/16., III/22., III/32., III/34., III/38., III/42., III/44., III/47., III/51., III/52., III/57., III/59., III/61., III/63., III/65., III/69., III/70., III/76., III/77., III/79., III/80., III/82., III/83., III/86., III/89., III/91., III/94., III/96. és III/100. pontban megállapította, hogy az érintett vádlottak cselekményei folytatólagosan követtéként minősül.

Az ítélőtábla észlelte, hogy a bűncselekmények megnevezése nem pontos, ezért a Be. 258.§ (2) bekezdése d./ pontjában foglaltaknak megfelelően az elsőfokú ítélet rendelkező részét helyesbítette.

A vádlottak és a védők a másodfokú eljárásban több esetben kifogásolták, hogy az ügyben más személyek büntetőjogi felelőssége is megállapítható, akikkel szemben nem történt vádemelés. A Fővárosi Bíróság ítéletében e kérdéssel kapcsolatban is megalapozott indokolást adott. A vádelv alapján a bíróság csak a vádiratban **írt tényállás alapján, az ott megjelölt személyek** büntetőjogi felelősségéről dönthet és egyben kötelessége a vádat kimerítenie. Megjegyzi a Fővárosi Ítélőtábla, hogy abban az esetben, ha az adott eljárás során a hiányozó személyeket felderítették volna, és a vádemelés megtörtént volna e személyek terhére a felbujtói bűnrészesség lett volna a helyes minősítés, amely nem csökkentette volna a társtettesként minősített vádlottak felelősségének mértékét.

A fentiekben kifejtettekkel az elsőfokú bíróság jogi minősítése törvényes.

Az elsőfokú bíróság büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket lényegében helyesen felsorolta.

További súlyosító körülmény valamennyi vádlott esetében a folytatólagos elkövetés enyhítő tényező az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta bekövetkezett időmúlás. A IV. r. vádlott esetében további büntetést csökkentő tényező, hogy kiskorú gyermeke eltartásáról gondoskodik.

A Fővárosi Ítélőtábla a több vádlottas bűnügyben a tettazonosság és az egyéniesítés büntetés kiszabási elveit szem előtt tartva az I. r. vádlottal szemben a főbüntetés tartamát 4 év 6 hónapra súlyosította, hasonló indokok alapján az V. r. vádlott börtönbüntetését 3 év 6 hónapra, a VI. r. vádlott börtönbüntetését 3 évre enyhítette.

A szabadságvesztés tartamával arányban álló mértékre mérsékelte a közügyektől eltiltás mellékbüntetését az I. r. vádlott esetében 4 évre, a II. r. vádlott esetében 5 évre, a IV. r. vádlottal szemben 3 évre, az V. r. vádlott tekintetében 5 évre és a VI. r. vádlottal szemben 3 évre.

Az így kiszabott fő- és mellékbüntetések alkalmasak a büntetési célok - a generális és speciális prevenció - biztosítására.

A IV. r. vádlottal szemben a Fővárosi Ítélőtábla a Btk. 47. § (3) bekezdése alapján személyi körülményeire elsősorban csecsemő gyermekéről gondoskodására tekintettel megállapította, hogy a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A sértettek által előterjesztett polgári jogi igény érdemi elbírálását az elsőfokú bíróság elmulasztotta, a másodfokú eljárásban pedig az e kérdésben történő döntés

a büntetőeljárás befejezését jelentékenyen késleltette volna, ezért az ítélet tábla a Be. 380. §-a alapján a polgári jogi igények érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a II. r. vádlott személyi adatai közül az édesanyja nevét az ítélet pontatlanul tartalmazza ezért azt kijavította, valamint feltüntette a IV. r. vádlott új lakcímét.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372.§. (1) bekezdése alapján megváltoztatta, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2010. évi április hó 15. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 9.B.1044/2005/357. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 1.Bf.195/2009/56. számú ítéletében foglalt változtatás mellett az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű és a VI. rendű vádlottakkal szemben jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2010. év április hó 15. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:
tisztviselő***